

tento přestupek spáchán tam, kde pachatel měl vykonati činy, jichž opomenutí se mu dává za vinu, to je pachatelovo dočasné bydliště, Ch.

Nelze přistoupiti k názoru okresního soudu v Chabařovicích, že při zmíněném přestupku je místem činu místo, kde trestná nečinnost pachatelova svůj objekt zasahuje a kde se tudíž trestný čin prý pojmově dovršuje, poněvadž prý k podstatnému znaku skutkové podstaty cit. ustanovení náleží, by oprávněná osoba byla vydána nouzi, a to se uskutečnilo v Š., v bydlišti oprávněné manželky obviněného. Neboť to vyžaduje se jen při tak zvaných distančních trestných činech, při kterých trestné jednání je teprve naplněno, když zasáhlo svůj objekt, tak na příklad u podvodu podle § 199 d) tr. zák. a při písemných urážkách na cti. Trestné opomenutí podle § 8 cit. zákona není však takovým distančním deliktem, neboť okolnost předpokládaná zákonem, že oprávněný je vydán nouzi, není součástí trestného jednání (opomenutí) obviněného, nýbrž jeho následkem.

Je tudíž podle § 51 al. 1. tr. ř. pro tuto trestní věc příslušným okresní soud v Chabařovicích, v jehož okrsku obviněný bydlí a kde svou vyživovací povinnost neplní. Dopustil-li se obviněný zmíněného přestupku již i před tím v okrsku i jiných okresních soudů, zůstává okresní soud v Chabařovicích přes to podle § 51 tr. ř. příslušným, poněvadž předstihl vyšetřovacími úkony.

Čís. 5105.

Nerozhodoval-li súd prvej stolice o dokazovacom návrhu obžalovaného preto, ponevác ho obžaloby sprostil, a uplatnil-li obžalovaný potom ten istý návrh i pred súdom druhej stolice a tento súd ho zamietol, nejde o prípad podľa § 428, odst. 2 tr. p., a obžalovaný je oprávnený uplatňovať zmätok podľa § 384, čís. 9 tr. p.

O prečin násilia proti orgánu vrchnosti podľa § 4, odst. 1 zák. čl. XL:1914 ide i vtedy, keď shluklý dav p o v ý k o n e jednej exekúcie násilím alebo nebezpečnou hrozbou znemožní exekútorovi odísť na iné miesto k výkonu ďalšej exekúcie.

(Rozh. zo dňa 13. októbra 1934, Zm III 27/34.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti M. N. a spol., obžalovaným z prečinu podľa § 4, odst. 1 a 2 zák. čl. XL:1914, na základe verejného pojednávania o zmätočnej sťažnosti obžalovaných J. K., F. G., A. P., G. S. a I. P. ako aj obhájcu obžalovaného E. K. zmätočné sťažnosti čiastočne odmietol, čiastočne zamietol.

Z d ô v o d o v:

Dôvod zmätku podľa § 384, čís. 9 tr. p. bol uplatňovaný pre zamietnutie návrhu obhájcu na doplnenie dokazovania podľa návrhu učeného pri pojednávaní u I. stupňového súdu. Z návrhu obhájcu plynie, že sa vzťahoval len na obžalovaného I. P., lebo podľa obsahu návrhu malo byť vypočutím svedkov dokázané, že obžalovaný I. P. bol pred shluknutím

na okresnom súde a že preto nemohol pripraviť shluknutie, ako sa mu kládlo za vinu. Prvostupňový súd o tomto návrhu meritorne nerozhodoval, lebo oslobodil obžalovaného z iných dôvodov. Preto obžalovaný I. P. nemohol proti tomuto rozsudku uplatňovať dôvod zmätku podľa § 384, čís. 9 tr. p., keď sa však odvolal verejný žalobca pre jeho sprostene, obhájca pri odvolacom hlavnom pojednávaní predniesol zase hore uvedený návrh cieľom podvrátenia tvrdení obžaloby. Pokiaľ tedy odvolací súd zamietol tento návrh, nie je tu prípad 2. odst. § 428 tr. p. dotyčne obžalovaného I. P. a tento obžalovaný je oprávnený uplatňovať dôvod zmätku podľa § 384, čís. 9 tr. p.

Dôvod zmätku podľa § 385, čís. 1 a) tr. p. bol uplatňovaný námietkou, že nemôže tu byť reči o prečine podľa § 4, odst. 1 zák. čl. XL:1914, lebo berný vykonávateľ práve dokončil exekúciu u J. J. a nezačal ešte prevádzať iné exekúcie, pochôdzku z jedného miesta na druhé cieľom vykonania exekúcie nemožno však považovať za úradný výkon. Uvedená námietka je bezpodstatná a o dôvode zmätku podľa § 385, čís. 1 a) tr. p. nemôže byť reči.

Podľa § 4, odst. 1 zák. čl. XL:1914 trestné je shluknutie, účelom ktorého je násilím alebo nebezpečnou hrozbou prekážať úradnému orgánu v takom výkone jeho povolania, ktorý je po práve, alebo ho prinútiť k nejakému opatreniu, alebo skutkom mu ublížiť pri jednaní, ktoré plynie z jeho povolania. Bolo zistené, že keď berný vykonávateľ A. P., ktorý bol poverený prevádzaním exekúcií pre zaostané dane v obci N., po prevedení výkonu u J. J. chystal sa odísť k inému dlžníkovi cieľom prevedenia exekúcie, obžalovaní sa shlukli, obklopili ho a násilím alebo vyhrožovaním donútili, aby upustil od výkonu svojho povolania. V tomto zistenom jednaní obžalovaných sú zahrnuté všetky náležitosti skutkovej povahy prečinu podľa § 4, odst. 1 zák. čl. XL:1914 a je nerozhodné, že násilie bolo vykonané medzi výkonom jednotlivých exekúcií, lebo obžalovaní spáchali trestný čin už tým, že sa shlukli tým cieľom, aby násilím alebo nebezpečnou hrozbou prekázali ďalšie prevádzanie exekúcií. Pokiaľ sa týka obžalovaného I. P., odvolací súd správne vyriekol, že tá okolnosť, že tento obžalovaný odstrčil útočníkov od berného vykonávateľa a im riekol, že biť nesmia, nevytvára jeho vinu, keďže bolo zistené, že tento obžalovaný svojou agitáciou vyvolal shluknutie cieľom zmarenia úradného výkonu berného vykonávateľa, ktorého sa aj sám zúčastnil, a že svojím výrokom: »vyhnať ho môžete« na mieste činu pri shluknutí súhlasil s tým, aby shluknutý dav upotrebil násilia a nebezpečnej hrozby týmto cieľom. U tohoto obžalovaného išlo tiež o násilie a nebezpečnú hrozbu a jeho zákrok vytváral len vyšší stupeň násilia, totiž bitie.

Čís. 5106.

Zločinu podľa § 222 tr. zák. sa dopustí, kto sa usiluje naviesť niekoho ku krivému svedectvu, ktoré má byť vykonané pred súdom. Ide-li o svedeckú výpoveď pred četníkmi, neni daná skutková podstata tohoto trestného činu.

(Rozh. zo dňa 13. októbra 1934, Zm IV 96/34.)